

Sygn. akt I C 2146/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 marca 2023r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w I Wydziale Cywilnym, w składzie:

Przewodniczący: sędzia Michał Włodarek

Protokolant: Anna Dulas

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 marca 2023r. w K.

sprawy z powództwa głównego **M. L. (PESEL (...)) i K. L. (PESEL (...))**

przeciwko pozwanemu **R. K. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą P.H.U. (...) R. K. z/s w K. ((...)) (...)**

o zapłatę

sprawy z powództwa wzajemnego **R. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą P.H.U. (...) R. K. z/s w K. ((...)) (...)**

przeciwko pozwanym **M. L. (PESEL (...)) i K. L. (PESEL (...))**

o zapłatę

w sprawie z powództwa głównego:

zasądza od pozwanego R. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą P.H.U. (...) R. K. z/s w K. na rzecz powodów solidarnych M. L. i K. L. kwotę 5.510,69zł (pięć tysięcy pięćset dziesięć złotych 69/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 4.510,69zł (cztery tysiące pięćset dziesięć złotych 69/100) od dnia 9 grudnia 2020r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 1.000,00zł (jeden tysiąc złotych 00/100) od dnia 9 grudnia 2020r. do dnia zapłaty,

oddala powództwo w pozostałej części,

nakazuje pobrać od pozwanego R. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą P.H.U. (...) R. K. z/s w K. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu tytułem zwrotu nieuiszczonych wydatków kwotę 1.607,51zł (jeden tysiąc sześćset złotych 51/100),

zasądza od pozwanego R. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą P.H.U. (...) R. K. z/s w K. na rzecz powodów solidarnych M. L. i K. L. kwotę 2.934,00zł (dwa tysiące dziewięćset trzydzieści cztery złote 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.800,00zł (jeden tysiąc osiemset złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wraz z odsetkami w wysokości w stosunku rocznym odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

w sprawie z powództwa wzajemnego:

zasądza solidarnie od pozwanych M. L. i K. L. na rzecz powoda R. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą P.H.U. (...) R. K. z/s w K. kwotę 2.115,00zł (dwa tysiące sto piętnaście złotych 00/100) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi:

- od kwoty 1.500,00zł (jeden tysiąc pięćset złotych 00/100) od dnia 22 stycznia 2020r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 615,00zł (sześćset piętnaście złotych 00/100) od dnia 14 lutego 2020r. do dnia zapłaty,

oddala powództwo w pozostałej części,

nakazuje pobrać od powoda R. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą P.H.U. (...) R. K. z/s w K. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Kaliszu tytułem nieuiszczonej opłaty sądowej od pozwu kwotę 200,00zł (dwieście złotych 00/100),

zasądza solidarnie od pozwanych M. L. i K. L. na rzecz powoda R. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą P.H.U. (...) R. K. z/s w K. kwotę 803,00zł (osiemset trzy złote 00/100) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego wraz z odsetkami w wysokości w stosunku rocznym odsetek ustawowych za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego, za czas od dnia uprawomocnienia się orzeczenia do dnia zapłaty.

sędzia Michał Włodarek

Sygn. akt I C 2146/20

UZASADNIENIE

W dniu 9 grudnia 2020r. powodowie M. L. i K. L. skierowali do tut. Sądu w stosunku do pozwanego R. K. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą P.H.U. (...) R. K. z/s w K. żądanie zasądzenia na ich rzecz kwoty pieniężnej w wysokości 4.510,69zł tytułem obniżenia ceny z powodu wady rzeczy wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, zasądzenia kwoty 1.000,00zł tytułem zwrotu kosztów sporządzenia oceny technicznej dotyczącej spełnienia warunków technicznych w wykonania i odbioru bramy wjazdowej oraz furtek wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie, a ponadto kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powodowie podnieśli, iż dnia 1 czerwca 2019r. zawarli z pozwanym umowę sprzedaży wraz z montażem. Przedmiotem umowy była oferta 05/05/2019, która uwzględniała takie produkty: jak bramę dwuskrzydłową o wymiarach 4100 x 1650, furtkę o wymiarach 1000 x 1450, furtkę o wymiarach 900 x 1450, furtkę o wymiarach 700 x 1450, 2 przęsła o wymiarach 1750 x 1050, 3 przęsła o wymiarach 1740 x 1050 oraz przęsło o wymiarach 1730 x 1050. Ponadto umowa dotyczyła montażu całości wraz z napędem do bramy dwuskrzydłowej oraz jako opcja dodatkowa zakup długiego nowoczesnego pochwytu/antaby do furtki i zakup wraz z montażem skrzynki pocztowej.

W ocenie powodów przedmiot sprzedaży okazał się nie być zgodny z umową, kolor bramy i furtek jest inny niż wybrany przez powodów. Ponadto brama jest zarysowana i uszkodzona, co zdaniem powodów wynika z winy sprzedawcy.

Powodowie podali, iż montaż bramy i furtek został rozciągnięty w czasie z uwagi na wcześniejsze zgłaszanie przez powodów wady rzeczy. Płot został dostarczony do powodów w lipcu 2019r., w sierpniu 2019r. dostarczona została brama, która posiada widoczne uszkodzenia, m.in. nie można było jej zamknąć, miała uszkodzoną powłokę lakierniczą oraz różnicę w odcieniu farby. Na początku września 2019r. pozwany dostarczył furtki, furtki były uszkodzone, ponadto zamontowano jedną z nich odwrotnie i po złej stronie. W październiku 2019r. pracownicy pozwanego wymienili wcześniej uszkodzone elementy, w listopadzie 2019r. wymienił niedomalowane elementy oraz nie działające zamki do furtek.

Powodowie wskazali dalej, że w listopadzie 2019r. przedstawili pozwanemu kolejne wady bramy i furtek. Pozwany nie odpowiedział na skierowanego do niego maila. Powód wielokrotnie telefonował do pozwanego, a gdy udało mu się dodzwonić pozwany zapewnił, że na miejsce montażu przyjedzie jego najlepszy pracownik i naprawi uszkodzenia oraz zamontuje nowy napęd do bram.

Zdaniem powodów pozwany nie usunął dostrzeżonych wad.

Powodowie informowali pozwanego, że są niezadowoleni z wykonanej pracy. Pozwany będąc na nieruchomości powodów w grudniu 2019r. sugerował, że wady, które widzi nie mają wpływu na jakość prac, a montaż został wykonany prawidłowo. Powodowie dalej kontaktowali się z pozwanym, pozwany stwierdził, że aby zamknąć polubownie sprawę udzieli powodom rabatu, tj. anuluje ostatnią wpłatę w kwocie 1.500,00zł. W związku z tym faktem powodowie nie dokonali zapłaty ostatniej wpłaty. Pozostała część wynagrodzenia pozwanego została przelana na jego konto zgodnie z umową. Powodowie wskazali też, iż ostatnia część płotu została dostarczona i zamontowana przez pozwanego dopiero w dniu 6 sierpnia 2020r.

Powodowie podali, że zgodnie z umową zawartą przez strony w § 7 ust. 3 sprzedający udzielił kupującemu gwarancji na wykonane prace montażowe na okres 2 lat, liczony od dnia zakończenia montażu, a ponadto w ramach gwarancji sprzedający zobowiązał się usunąć wszelkie wady montażu powstałe z jego winy. Powodowie kierowali do pozwanego nieskutecznie przedsądowe wezwania do zapłaty chcąc polubownie zakończyć spór.

Powodowie zlecieli wykonanie oceny technicznej dotyczącej spełnienia warunków technicznych w wykonania i odbioru bramy wjazdowej oraz furtek przez profesjonalnego biegłego w tej dziedzinie. Z dokonanej oceny wynika, że koszty usunięcia wad i uszkodzeń wynoszą 4.510,69zł.

W dniu 24 listopada 2020r. powodowie skierowali do pozwanego oświadczenie o obniżeniu ceny towaru wraz z wezwaniem do zapłaty.

W odpowiedzi na pozew pozwany R. K. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą P.H.U. (...) R. K. z/s w K. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powodów na jego rzecz kosztów procesu w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Ponadto powód skierował w stosunku do pozwanych M. L. i K. L. powództwo wzajemne i wniósł o zasądzenie od pozwanych na jego rzecz solidarnie kwoty 2.484,00zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 1.500,00zł od dnia 22 stycznia 2020r. do dnia zapłaty i od kwoty 984,00zł od dnia 14 lutego 2020r. do dnia zapłaty.

Pozwany potwierdził, że strony łączyła umowa z dnia 1 czerwca 2019r., natomiast zanegował, aby w sposób nieprawidłowy wykonał umowę łączącą strony.

Pozwany (powód wzajemny) zaprzeczył twierdzeniom powodów (pozwanych wzajemnych) jakoby kolor dostarczonych bram i furtek był inny od zamówionego.

W ocenie pozwanego (powoda wzajemnego) rzekome uszkodzenia i zarysowania, na które obecnie powołują się powodowie (pozwani wzajemni) nie są wadami istotnymi, jeśli faktycznie występują, to mają one charakter uszkodzeń eksploatacyjnych. Pozwany (powód wzajemny) wskazał, że sposób wykonania bramy i furtek odpowiada normom przyjętym dla towaru tego rodzaju. Pozwany (powód wzajemny) zakwestionował również koszty wynikające z kosztorysu inwestorskiego.

Pozwany (powód wzajemny) zakwestionował również skuteczność złożenia oświadczenia woli o obniżeniu ceny w odpowiednim terminie przez stronę powodową wskazując, iż oświadczenie złożone zostało przez pełnomocnika z oparciem się o pełnomocnictwo procesowe złożone do akt. Pozwany (powód wzajemny) wskazał, że czynność taka pozostaje z mocy ustawy czynnością nieważną.

Pozwany (powód wzajemny) wskazał, że na kwotę dochodzącą pozwem wzajemnym składają się kwoty 1.500,00zł wymagalne w dniu 22 stycznia 2020r. wynikające z faktury Vat zaliczkowej końcowej numer (...), a kwota 984,00zł wymagalna w dniu 14 lutego 2020r. wynika z faktury vat numer (...)

W odpowiedzi na powództwo wzajemne powodowie (pozwani wzajemni) wnieśli o jego oddalenie w całości oraz o zasądzenie od pozwanego (powoda wzajemnego) na ich rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 1 czerwca 2019r. powodowie (pozwani wzajemni) M. L. i K. L. jako konsumenci zawarli z pozwanym (powodem wzajemnym) R. K. działającym jako przedsiębiorca prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą P.H.U. (...) R. K. z/s w K. umowę sprzedaży wraz z montażem.

Stosownie do § 1 pkt 1 w/w kontraktu pozwany (powód wzajemny) sprzedał, a powodowie (pozwani wzajemni) nabyli przedmioty określone w ofercie nr 05/05/2019 stanowiącej załącznik nr 1 do umowy.

Na podstawie § 2 ust. 1 umowy powodowie (pozwani wzajemni) tytułem ceny sprzedaży zobowiązali się zapłacić pozwanemu (powodowi wzajemnemu) kwotę pieniężną w łącznej wysokości 19.500,00zł.

Według § 3 w/w umowy płatność zaliczki i reszty ceny miała nastąpić w transzach, w kwotach: 10.000,00zł tytułem zaliczki, 8.000,00zł tytułem dalszej ceny i 1.500,00zł tytułem pozostałej części ceny, która stała się wymagalna w terminie 3 dni od dnia zakończenia montażu.

W § 4 umowy strony zastrzegły, iż wydanie/montaż przedmiotu kontraktu nastąpi w terminie 8 tygodni od dnia wpłaty zaliczki.

W § 7 umowy strony określiły warunki gwarancji. Gwarancja na przedmiot umowy określonych w § 1 ust. 1 udzielona została przez producenta. Pozwany (powód wzajemny) udzielił kupującym gwarancji na wykonane prace montażowe na okres 2 lat liczonych od dnia ukończenia montażu. W ramach gwarancji pozwany (powód wzajemny) zobowiązał się usunąć wszelkie wady montażu powstałe z jego winy, a sposób usunięcia wad należał do powodów.

Integralną częścią opisanej powyżej umowy była oferta nr 05/05/2019 ustalona indywidualnie i zaakceptowana przez strony, która obejmowała:

- 1 bramę dwuskrzydłową o wymiarach 4100 x 1650mm,
- 1 furtkę o wymiarach 1000 x 1450mm,
- 1 furtkę o wymiarach 900 x 1450mm,
- 1 furtkę o wymiarach 700 x 1450mm,
- 2 przesła o wymiarach 1750 x 1050mm,
- 3 przesła o wymiarach 1740 x 1050mm,
- 1 przesło o wymiarach 1730 x 1050mm.

Strony dokonały wyboru koloru zamówionych produktów, który stanowił J. 9 mat. dr. str. (...).

Jako opcje dodatkowe oferty oznaczono długi nowoczesny pochwył/antaba do furtki o wartości 615,00zł brutto oraz skrzynkę pocztową o wartości 615,00zł brutto.

Pozwany (powód wzajemny) dostarczył powodom (pozwanych wzajemnych) opisane wyżej zamówione produkty oraz dokonał ich montażu na nieruchomości powodów (pozwanych wzajemnych).

W wykonaniu umowy, powodowie (pozwani wzajemni) przekazali na rzecz pozwanego (powoda wzajemnego) tytułem zapłaty ceny łącznie kwotę 18.000,00zł.

Powodowie (pozwani wzajemni) nie uiszcili na rzecz pozwanego (powoda wzajemnego):

- kwoty 1.500,00zł wynikającej z § 3 ust. 4 umowy z dnia 1 czerwca 2019r. stanowiącej zapłatę części ceny w wysokości 10% całości ceny z § 2 ust. 1 i 2 umowy, ujętej w fakturze VAT zaliczkowej końcowej nr (...),

- kwoty 615,00zł z tytułu zakupu skrzynki na listy wraz z montażem ujętej w fakturze VAT (...).

(umowa k. 13-16, oferta k. 17, 55, szczegóły operacji k. 18, 19, faktura k. 53, 54, 56, 57, zeznania świadka M. S. k. 293-293v 00:02:20-00:31:21, przesłuchanie powoda M. L. k. 103v 00:13:42-00:39:32, przesłuchanie powódki K. L. k. 103v 00:39:32-00:56:30, przesłuchanie pozwanego R. K. k. 103v 00:56:30-01:17:09)

Po zawarciu umowy zakupu materiałów i wykonaniu ich montażu w nieruchomości powodów (pozwanych wzajemnych), powodowie (pozwani wzajemni) zgłaszali pozwanemu (powodowi wzajemnemu) zastrzeżenia co do jakości dostarczonych produktów oraz poprawności wykonania ich wbudowania w nieruchomość powodów (pozwanych wzajemnych).

Podstawą do sformułowania wobec pozwanego (powoda wzajemnego) takich zarzutów była zamówiona przez powodów (pozwanych wzajemnych) na etapie przedsądowym opinia specjalisty w dziedzinie budownictwa w przedmiocie dokonania oceny technicznej dotyczącej spełniania warunków technicznych wykonania i odbioru bramy wjazdowej oraz furtek zamontowanych w ogrodzeniu ich posesji zlokalizowanej w B. przy ul. (...).

Wydatki powodów (pozwanych wzajemnych) za sporządzenia przywołanego operatu wyniosły kwotę 1.000,00zł.

Pozwany (powód wzajemny) przyjmując uwagi i zarzuty powodów (pozwanych wzajemnych) bezskutecznie podejmował czynności mające na celu usunięcie artykułowanych wad materiałów i montażu.

(ocena techniczna k. 24-28, 107-114, kosztorys k. 29-30, faktura k. 31, zdjęcia k. 118-131, zeznania świadka S. G. k. 103v-104 01:17:09-01:23:15,) przesłuchanie powoda M. L. k. 103v 00:13:42-00:39:32, przesłuchanie powódki K. L. k. 103v 00:39:32-00:56:30, przesłuchanie pozwanego R. K. k. 103v 00:56:30-01:17:09)

W dniu 29 lutego 2020r. powodowie (pozwani wzajemni) skierowali do pozwanego (powoda wzajemnego) ostateczne przedsądowe wezwanie do wykonania dzieła.

W odpowiedzi na wezwanie pozwany (powód wzajemny) zanegował wadliwość dostarczonych przez niego produktów i wykonania w sposób niewłaściwy ich montażu na nieruchomości powodów (pozwanych wzajemnych).

(wezwanie k. 20-21, odpowiedź na wezwanie k. 22-23)

W dniu 24 listopada 2020r. powodowie (pozwani wzajemni) skierowali do pozwanego (powoda wzajemnego) oświadczenie o obniżeniu ceny towaru wraz z wezwaniem do zapłaty.

(oświadczenie k. 32-36)

Brama i furki dostarczone przez pozwanego (powoda wzajemnego) do montażu nieruchomości powodów (pozwanych wzajemnych) zostały uszkodzone na etapie montażu przez pracowników pozwanego (powoda wzajemnego), uszkodzeniu uległa powłoka lakiernicza.

Powierzchnia ochronna elementów furtek i bramy była przecierana niedopuszczalnym środkiem chemicznym, widoczne jest odbarwienie koloru i zmatowienie, powierzchnie malarskie posiadają uszkodzenia i rysy. Elementy maskujące zawiasy są luźne przy furtce wejściowej i przy bramie, uszkodzenie przy mocowaniu klamki. Na bramie widać wyraźny ubytek powłoki malarskiej. Dodatkowo niektóre uszkodzenia pomalowano w sposób nieprawidłowy, zwykłym pędzlem. Wycięcie w kształtownikach w miejscu mocowania zawiasów posiadają niebezpieczne ostre krawędzie i są niezabezpieczone właściwą powłoką malarską.

Wykonanie antykorozyjnej powłoki lakierniczej metodą proszkową polega na odpowiednio przygotowanym podłożu metalu, czyli oczyszczonym i odtłuszczonym, nałożenie powłoki ochronnej w postaci proszku natrysku elektrostatycznego, dzięki czemu jej natryskowane cząsteczki przyczepiają się do malowanego profilu, który następnie umieszcza się w piecu, gdzie w temperaturze około 200°C następuje stopienie i utwardzenie powłoki.

Zgodnie z Polską Normą PN-80/H- (...) Ochrona przed korozją. Anodowe powłoki tlenkowe na aluminium pkt 3. Wymagania. Powierzchnia części lub wyrobu podłoża, na której ma być wytworzona powłoka tlenkowa anodowa nie powinna mieć pęknięć, porów, rys, przyczepionych mechanicznie ciał obcych, jak plam tłuszczu, oleju oraz śladów korozji. Wygląd zewnętrzny powłoki. Powłoki tlenkowe powinny być ciągłe o jednolitym wyglądzie. Powłoki tlenkowe nie powinny wykazywać widocznych wad, jak wżery głębokie, rysy, obce wtrącenia, proszkowatości i powierzchni niepokrytych.

Zgodnie z Wymaganiami Technicznymi Q. 2021 karta akt 80, pkt 2.1. powłoka organiczna na powierzchni istotnie ważnej nie może mieć żadnych rys sięgających aż do metalu podłoża. Kiedy powłoka organiczna na powierzchni istotnie ważnej jest oglądana pod kątem ok. 60 ° względem wierzchniej powierzchni, żaden z podanych niżej defektów nie może być widoczny z odległości 3 m. N. chropowatości, zacieki, pęcherze, wtrącenia, krater, matowe plamy, pory, wgłębienia, zadrapania lub inne wady nie do zaakceptowania. Powłoka organiczna musi mieć równomierny kolor i połysk z dobrą zdolnością krycia.

Zgodnie z rozporządzeniem ministra infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie. W rozdziale 9 ogrodzenia w paragrafie 40 1 ogrodzenie nie może stwarzać zagrożenia dla bezpieczeństwa ludzi i zwierząt.

Nie ma zastrzeżeń do właściwości fizycznych i funkcjonalnych materiałów budowlanych w postaci ogrodzenia bramy furtek i innych wykonanych przez pozwanego poza nieprawidłowym stanem powłoki malarskiej, który został opisany w protokole oględzin; stan powłoki malarskiej jest niezgodny z wymaganiami zaprezentowanymi w przepisach, dodatkowo zostawienie ostrych krawędzi na listwach maskujących bramę jest niezgodne z zapisem Rozporządzenia w zakresie zagrożenia bezpieczeństwa.

Przytoczone wyżej mankamenty mają istotny wpływ na jakość przedmiotu opinii, gdyż odkryte części ogrodzenia bez powłoki malarskiej stanowią zagrożenie na wystąpienie niepotrzebnej korozji. Niezabezpieczone elementy aluminiowe powłoką lakierniczą wystawione na działanie czynników atmosferycznych powodują korozję sięgającą w głąb na 2,5 do 4 mm – objawia się to w postaci jasnego proszku. W tym stanie przedmiotowe elementy ogrodzenia nie powinny być zamontowane.

Wartość nakładów do przywrócenia elementów ogrodzenia do stanu wyglądu, właściwości, używalności zgodnie z ich przeznaczeniem – wykonanie powłok malarskich wynosi łącznie kwotę 4.741,32zł.

Wykonane dotychczas przez pozwanego (powoda wzajemnego) na nieruchomości powodów (pозwanych wzajemnych) działania nie usunęły nieprawidłowości, wręcz powiększyły szkody – przecieranie istniejącej powłoki malarskiej nie odpowiednim środkiem chemicznym spowodowało zmatowienie powłoki malarskiej.

Prace te zostały wykonane niezgodnie ze sztuką budowlaną.

Faktyczne wady nie zostały usunięte.

(wymagania techniczne k. 78-102, opinia biegłego k. 204-246, 274, 275)

Sąd uznał za przydatną do ustalenia stanu faktycznego opinię sporządzoną przez biegłego w dziedzinie budownictwa i szacowania nieruchomości, albowiem jest ona pełna, jasna, zrozumiała, wyczerpująca i kompleksowa oraz wewnętrznie spójna. Biegły w opinii udzielił odpowiedzi na wszystkie postawione w tezie dowodowej pytania, sformułowania zawarte w treści opinii pozwalają na zrozumienie wyrażonych w nich ocen i poglądów oraz sposobu dochodzenia do nich, a ponadto biegły przedstawił metodę badawczą, materiał badawczy, na którym się oparł. Wnioski końcowe opinii są zwięzłe i precyzyjne, a ponadto wnioski opinii są logiczne i znajdują oparcie w przeprowadzonych przez biegłego badaniach i nie budzą zastrzeżeń, co do ich trafności w porównaniu z podanym w opinii materiałem badawczym.

Ponadto biegły w sposób fachowy i rzeczowy ustosunkował się do wszystkich zarzutów skierowanych w stosunku do opinii wypowiadając się szczegółowo w obszarze każdego zastrzeżenia odwołując się przy tym do dokumentarnego materiału dowodowego oraz reguł postępowania przy sporządzaniu takiego typu operatów.

Podnoszone przez stronę pozwaną uwagi należy w tych warunkach uznać jedynie za polemikę z prawidłowo i właściwie sporządzonym dokumentem procesowym i nie stanowią podstawy do reformacji albo odrzucenia czy to w całości lub w części tak przeprowadzonych w postępowaniu rozpoznawczym czynności procesowych.

Za wiarygodne należało uznać zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty zgromadzone w postępowaniu, albowiem zostały one sporządzone przez uprawnione organy w ramach przysługujących im kompetencji, w sposób rzetelny i fachowy. Ich prawdziwość i autentyczność nie wzbudziła w ocenie Sądu wątpliwości.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje.

Istota sporu w niniejszej sprawie w ramach powództwa głównego koncentrowała się wokół ustalenia czy materiały zakupione przez powodów (pозwanych wzajemnych) od pozwanego (powoda wzajemnego) posiadały w chwili zawarcia umowy sprzedaży wady, a ponadto czy pozwany (powód wzajemny) dokonał właściwego ich montażu na nieruchomości powodów (pозwanych wzajemnych), a jeżeli tak to jaki jest zakres tych wad i czy mają one charakter istotny, a w konsekwencji do oceny czy powodowie (pозwani wzajemni) skutecznie skorzystali z roszczeń wynikających z rękojmi za wady rzeczy sprzedanych i ich montażu, a w szczególności czy złożone przez nich oświadczenie o obniżeniu ceny wywołało skutki prawne.

W świetle niniejszej sprawy nie ulega wątpliwości, że powodowie (pозwani wzajemni) spełniają kryteria konsumentów w rozumieniu art. 22¹ kc, a wobec tego, to korzystali oni z domniemania wynikającego z art. 556² kc.

Dalej wymaga stwierdzenia, że ocenie Sądu pomiędzy stronami, tj. pozwanym (powodem wzajemnym) jako przedsiębiorcą i powodami (pозwanymi wzajemnymi) jako konsumentami doszło do zawarcia dwóch odrębnych kontraktów, tj. umowy sprzedaży materiałów w rozumieniu art. 535 i n. kc oraz umowy o dzieło na podstawie art. 627 kc i n., która wyrażała się w zleceniu pozwanemu (powodowi) wzajemnemu wbudowania zakupionych uprzednio materiałów w nieruchomość powodów (pозwanych wzajemnych) i wydania ich powodom (pозwanym wzajemnym) w stanie zdatnym do użytku.

Powyższe ma o tyle zdaniem Sądu istotne znaczenie dla ustaleń niniejszej sprawy, że pomimo, iż w zakresie roszczeń z tytułu rękojmi treść art. 638 § 1 kc odsyła do przepisów art. 556 i n. kc, to niezbędne było odrębne oznaczenie wad fizycznych rzeczy w stanie uszkodzonym, a następnie ocena prawidłowości i poprawności wykonania prac montażowych i wskazania na wady tych rzeczy po wykonaniu montażu.

Odpowiedzialność sprzedawcy za wady z tytułu rękojmi ukształtowana jest na zasadzie ryzyka i sprowadza się do odpowiedzialności za skutek, polegający na istnieniu wady przedmiotu sprzedaży. Sprzedawcy nie zwalnia brak winy, ani też brak jego wiedzy o istnieniu wady. Z kolei to, czy kupujący mógł wadę zauważyć przy dochowaniu należytej staranności, czy powinien był wiedzieć o wadzie (czy mógł się o niej dowiedzieć przy dochowaniu należytej staranności)

nie wyłącza odpowiedzialności sprzedawcy z tytułu rękojmi. Tylko wiedza kupującego o wadzie w chwili zawarcia umowy wyłącza tę odpowiedzialność (art. 557 § 1 kc).

Wada fizyczna polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową, tym samym okoliczność braku cech oznaczonych w umowie lub tych, jakie powinny wynikać z umowy, z ustalonych zwyczajów lub zasad współżycia społecznego.

Pojęcie wady fizycznej rzeczy należy rozumieć szeroko. W związku ze sformułowaniem art. 556 § 1 kc trzeba nawiązać do rozróżnienia między wartością użytkową i handlową rzeczy. Najczęściej wada fizyczna występuje w obu tych postaciach. Należy jednak podkreślić, że wystarczy, jeżeli wada fizyczna występuje tylko w jednej z nich.

Wada fizyczna występuje wtedy, gdy wartość lub użyteczność rzeczy została zmniejszona, biorąc pod uwagę cel oznaczony w umowie, albo wynikający z okoliczności lub z przeznaczenia rzeczy, jak również, jeżeli rzecz nie ma właściwości, o których istnieniu sprzedawca zapewnił kupującego, lub rzecz została kupującemu wydana w stanie niezpełnym. Decyduje zatem kryterium funkcjonalne, obejmujące przeznaczenie rzeczy i jej użyteczność, a nie kryterium normatywno – techniczne.

Ustawowa odpowiedzialność sprzedawcy z tytułu rękojmi za wady sprzedanej rzeczy ma charakter absolutny tzn. sprzedawca nie może się z niej zwolnić. Obciąża go ona niezależnie od tego, czy to on spowodował wadliwość rzeczy, czy ponosi w tym zakresie jakkolwiek winę, a nawet – czy w ogóle wiedział lub mógł wiedzieć o tym, że sprzedawana rzecz jest wadliwa. Z takiego charakteru tej odpowiedzialności wynika w sposób oczywisty ten praktyczny wniosek, że w interesie sprzedawcy leży staranne badanie jakości towarów, które sam nabywa w celu odsprzedaży, to bowiem pozwala mu zmniejszyć ryzyko, jakie wiąże się ze sprzedażą towarów wadliwych.

Zgodnie z art. 556 § 1 kc sprzedawca jest odpowiedzialny wobec kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę polegającą m. in. na braku „właściwości, o których istnieniu (sprzedający) zapewnił kupującego”. Zapewnienie o właściwościach rzeczy sprzedanej w rozumieniu cyt. przepisu może mieć różną treść. Można je rozumieć jako poinformowanie kupującego o pewnych stałych cechach rzeczy (towaru), niezależnie od sposobu ich (jego) użycia w dalszym procesie produkcyjnym. Można by tu mówić o zapewnieniu o charakterze ogólnym. Zapewnienie mogłoby odnosić się też do pewnych funkcjonalnych właściwości sprzedanej rzeczy w związku z określoną sferą wiadomego sprzedającemu sposobu zastosowania rzeczy przez kupującego (np. w razie komponowania jej z innymi rzeczami w określonym procesie technologicznym). Rzecz jasna w praktyce handlowej bardziej typowa jest pierwsza postać zapewnienia (o charakterze ogólnym), nie wyklucza to jednak zapewnień dalej idących, obejmujących również funkcjonalne (techniczne) właściwości rzeczy w ramach określonych procesów technologicznych.

Zapewnienie o właściwościach sprzedanej rzeczy w rozumieniu art. 556 § 1 kc może mieć charakter odpowiedniej informacji dotyczącej rzeczy dokonywanej w chwili zawierania umowy sprzedaży. Może też być powiązane z określoną postacią aktywności handlowej sprzedającego (tzw. zapewnienie czynne).

Rzecz sprzedana kupującemu może być towarem niewadliwym (pełnowartościowym) z punktu widzenia jej podstawowych właściwości użytkowych. Jeżeli sprzedający zapewnia o dalszych jeszcze właściwościach takiej rzeczy, to musi się liczyć z konsekwencjami niepowodzenia takich zapewnień w sferze odpowiedniego konstruowania fizycznej wady rzeczy w rozumieniu art. 556 § 1 kc. Treść i zakres omawianych zapewnień sprzedającego determinuje oczywiście także jego ryzyko kontraktowe, ale zależą one zawsze od woli zbywcy rzeczy – por. wyrok SN z dnia 9 marca 2006r. w sprawie o sygn. akt I CSK 147/05, opubl. Legalis, wyrok SN z dnia 20 maja 1997r. w sprawie o sygn. akt II CKN 115/97, opubl. Legalis, wyrok SN z dnia 27 listopada 2003r. w sprawie o sygn. akt I CK 267/02, opubl. Legalis, wyrok SN z dnia 17 lutego 2005r. w sprawie o sygn. akt I CK 568/04, opubl. Legalis, wyrok SA w Katowicach z dnia 8 grudnia 1998r. w sprawie o sygn. akt I ACa 473/98, opubl. Legalis, wyrok SA w Katowicach z dnia 3 lipca 2008r. w sprawie o sygn. akt V ACa 239/08, opubl. Legalis, wyrok SN z dnia 18 listopada 2003r. w sprawie o sygn. akt II CK 201/02, opubl. Legalis, wyrok SN z dnia 10 grudnia 2015r. w sprawie o sygn. akt VCSK 210/15, opubl. Legalis.

Obowiązek przedstawienia dowodów spoczywa na stronach (art. 232 kpc), a ciężar udowodnienia faktów mających dla rozstrzygnięcia sprawy istotne znaczenie (art. 227 kpc) spoczywa na stronie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne (art. 6 kc).

Dobór dowodów należy do strony, to ona powinna wskazywać wyłącznie takie, które są dopuszczalne i wiarygodne. Rzeczą Sądu nie jest zarządzenie dochodzeń w celu uzupełnienia lub wyjaśnienia twierdzeń stron i wykrycia środków dowodowych pozwalających na ich udowodnienie ani też sąd nie jest zobowiązany do przeprowadzenia z urzędu dowodów zmierzających do wyjaśnienia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Przepis prawa materialnego – art. 6 kc określa na czyje ryzyko idzie nieudowodnienie określonego faktu. Z kolei art. 232 kpc stanowi procesowe narzędzie za pomocą, którego strony mogą osiągnąć skutek w postaci udowodnienia dla nich korzystnych faktów istotnych z punktu widzenia dochodzonego roszczenia w znaczeniu materialnoprawnym. Art. 6 kc zawiera normę decyzyjną, pozwalającą ocenić wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego.

Obowiązkiem stron w ramach powództwa głównego i wzajemnego było przytoczenie okoliczności faktycznych, z których wywodzą roszczenie (art. 187 § 1 pkt 2 kpc) i wskazanie na dowody, których przeprowadzenie potwierdzi zasadność jego twierdzeń o faktach (art. 232 kpc i art. 6 kc). Zgodnie z zasadami procesu cywilnego ciężar gromadzenia materiału dowodowego spoczywa na stronach (art. 232 kpc, art. 3 kpc, art. 6 kc). Jego istota sprowadza się do ryzyka poniesienia przez stronę ujemnych konsekwencji braku wywiązania się z powinności przedstawienia dowodów. Skutkiem braku wykazania przez stronę prawdziwości twierdzeń o faktach istotnych dla sprawy jest tylko to, że twierdzenia takie zasadniczo nie będą mogły leżeć u podstaw sądowego rozstrzygnięcia. Strona, która nie udowodni przytoczonych twierdzeń, utraci korzyści, jakie uzyskabyła aktywnym działaniem (por. wyrok s.apel w Białymstoku z dnia 28 sierpnia 2014r. w sprawie o sygn. akt I ACa 286/14, opubl. LEX nr 1511625).

Wobec ustalenia przy wykorzystaniu wiadomości specjalnych, iż w wyniku zawartej z pozwanym (powodem wzajemnym) umowy sprzedaży materiałów i wykonaniu ich montażu w nieruchomości powodów (pозwanych wzajemnych) ujawniły się wady w jakości dostarczonych produktów oraz w poprawności wykonania ich wbudowania w nieruchomość powodów (pозwanych wzajemnych), należało ustalić pozytywne uprawnienie powodów (pозwanych wzajemnych) do żądania obniżenia ceny w rozumieniu art. 560 § 3 kc.

Powodowie (pозwani wzajemni) po ujawnieniu się w rzeczach wad fizycznych i ich istotności złożyli skuteczne względem pozwanego (powoda wzajemnego) oświadczenie o obniżeniu ceny.

Niezasadny jest przy tym zarzut pozwanego (powoda wzajemnego) o braku umocowania ich pełnomocnika procesowego do złożenia pozwanemu (powodowi wzajemnemu) oświadczenia woli o obniżeniu ceny w związku z wadami fizycznymi rzeczy i ich istotnością.

Ważność pełnomocnictwa stanowi niewątpliwie element decydujący o skuteczności oświadczenia woli złożonego przez pełnomocnika w imieniu swego mocodawcy. Nie jest przy tym konieczne, aby pełnomocnictwo do złożenia oświadczenia o obniżeniu ceny w tym wypadku wymagało formy pisemnej pod rygorem nieważności. Do tej formy odnosi się przepis § 2 art. 77 kc, zgodnie z którym jeżeli umowa została zawarta w formie pisemnej, jej rozwiązanie za zgodą stron, jak również odstąpienie od niej albo jej wypowiedzenie powinno być stwierdzone pismem, przy czym forma pisemna zastrzeżona jest jedynie dla celów dowodowych (por. wyrok SN z dnia 14 czerwca 2013r. w sprawie o sygn. akt V CSK 330/12, opubl. Legalis).

Konkludując, w tym wypadku ważne pełnomocnictwo – skoro nie była wymagana dla niego forma szczególna – mogło być udzielone w dowolnej formie, także w sposób dorozumiany. Biorąc zaś pod uwagę, że faktu udzielenia pełnomocnictwa do złożenia jednostronnego oświadczenia woli nie kwestionuje sam mocodawca przyjmując należy, że składający oświadczenie o obniżeniu ceny w imieniu powodów (pозwanych wzajemnych) radca prawny był do tego umocowany – por. wyrok SA w Białymstoku z dnia 2 października 2015r. w sprawie o sygn. akt I ACa 460/15, opubl. Legalis.

Niezależnie od powyższego skierowane do sprzedawcy żądanie usunięcia wad rzeczy i montażu oraz obniżenia zapłaconej ceny z powodu wady rzeczy sprzedanej zawiera implicite oświadczenie o obniżeniu ceny – por. wyrok SN z dnia 25 kwietnia 2014r. w sprawie o sygn. akt II CSK 415/13, opubl. Legalis.

Z taką sytuacją mamy do czynienia w warunkach przedmiotowego postępowania, albowiem w szczególności z przesłuchania stron w niniejszym postępowaniu wynika, że powodowie (pozwani wzajemni) kierowali bezpośrednio i osobiście do pozwanego (powoda wzajemnego) oświadczenie zawierające żądania usunięcia wad rzeczy i obniżenia ceny w związku ze stwierdzonymi wadami fizycznymi rzeczy i ich istotnością – por. wyrok SN z dnia 6 lutego 2004r. w sprawie o sygn. akt II CK 429/02, opubl. Legalis.

Przechodząc do meritum, zważyć należało, że produkty zakupione przez powodów (pozwanych wzajemnych) u pozwanego (powoda wzajemnego) i wydane powodom (pozwany wzajemnym) niewątpliwie należy zakwalifikować jako rzeczy wadliwe, dotkniętą wadami fizycznymi w rozumieniu art. 556¹ § 1 pkt 1 kc.

Ustalony przez Sąd stan faktyczny, przy uwzględnieniu pozyskanych procesowo wiadomości specjalnych, pozwala na stwierdzenie, że rzeczy sprzedane powodom (pozwany wzajemnym) były w chwili sprzedaży niezgodne z umową, ponieważ nie posiadały właściwości, które rzeczy tego rodzaju powinny mieć ze względu na swoje przeznaczenie.

O takiej konkluzji przesądza materiał dowodowy zebrany w sprawie, a w szczególności sporządzona przez biegłego sądowego opinia, która w sposób kategoryczny i jednoznaczny przesądziła, że produkty pochodzące od pozwanego (powoda wzajemnego) posiadały wady fizyczne.

W konsekwencji, posiłkując się treścią opinii powołanego w sprawie biegłego sądowego należy również ocenić, że pozwany (powód wzajemny) wadliwie dokonał montażu rzeczy w nieruchomości powodów (pozwanych wzajemnych) i podejmował nieudolne próby korekty dostrzeżonych wadliwości, co pozwala na stwierdzenie, że ujawnione wady posiadały cechę istotności, wpływających na jakość i walory użytkowe w budowanych w nieruchomości powodów (pozwanych wzajemnych) ogrodzenia, bram i furtek.

Powyższe ustalenia i poczynione na ich podstawie rozważania prawne uzasadniają zatem odpowiedzialność pozwanego (powoda wzajemnego) jako sprzedawcy z tytułu rękojmi za wady rzeczy.

Jak już wspomniano, powodowie (pozwani wzajemni) skorzystali z jednego z przysługujących im uprawnień wynikających z art. 560 § 3 kc, a mianowicie złożyli pozwanemu oświadczenie o obniżeniu ceny.

Zdaniem Sądu, dokonując analizy złożonego oświadczenia stwierdzić należało, że powodowie (pozwani wzajemni) skutecznie – wbrew stanowisku pozwanego (powoda wzajemnego) – złożyli pozwanemu (powodowi wzajemnemu) oświadczenie o obniżeniu ceny.

W myśl art. 560 § 3 kc obniżona cena powinna pozostawać w takiej proporcji do ceny wynikającej z umowy, w jakiej wartość rzeczy z wadą pozostaje do wartości rzeczy bez wady.

Powodowie złożyli pozwanemu oświadczenie o obniżeniu ceny o kwotę 4.510,69zł. Wartość obniżenia ceny została przez nich obliczona na podstawie opinii prywatnego rzeczoznawcy.

Z powyższych wyliczeń wynika, że kwota o jaką powodowie (pozwani wzajemni) obniżyli cenę mieści się w proporcji zastosowanej zgodnie z art. 560 § 3 kc.

Powodowie (pozwani wzajemni) obniżyli bowiem cenę o kwotę mniejszą niż w istocie mogli obniżyć – wartość wyliczona przez biegłego wynosi bowiem 4.741,32zł.

Nie zmienia to jednak faktu, iż powodowie (pozwani wzajemni) w oświadczeniu złożonym pozwanemu (powodowi wzajemnemu) obniżyli cenę o kwotę 4.510,69zł, dlatego Sąd – mając na uwadze dyspozycję przepisu art. 321 § 1 kpc –

jest związany tym żądaniem i dlatego zasądzono od pozwanego (powoda wzajemnego) na rzecz powodów (pozwanym wzajemnym) tę kwotę z tytułu rękojmi.

Nadto, powodowie (pozwanym wzajemnym) wykazali, że ponieśli szkodę, czyli uszczerbek w ich majątku w kwocie 1.000,00zł, jako koszt wydatków z tytułu wynagrodzenia za sporządzenie opinii prywatnej na etapie przedsądowym.

Zdaniem Sądu, zachodzi również adekwatny związek przyczynowy między powstałą szkodą, a nienależytym wykonaniem zobowiązania przez pozwanego. Fakt istnienia wady w zakupionym przez powodów (pozwanym wzajemnym) produktach, a następnie ich wadliwy montaż w ich nieruchomości implikował podjęcie kroków prawnych w celu naprawienia powstałej wady. Powodowie jako konsumenci w rozumieniu art. 22¹ kc, nie posiadający fachowej ani specjalistycznej wiedzy z zakresu budownictwa skorzystali z ofert profesjonalisty w tej dziedzinie, co należy uznać za uzasadnione.

Konieczność uregulowanie poniesionych kosztów jest wyłącznie wynikiem nienależytego wykonania zobowiązania przez pozwanego (powoda wzajemnego).

Uznanie tego wydatku poniesionego przez powodów (pozwanym wzajemnym) na etapie przedsądowym znajduje również uzasadnienie w zasadzie pełnego odszkodowania wyrażonej w art. 361 § 2 kc w zw. z art. 566 § 1 kc i art. 471 kc.

Co więcej, w ocenie Sądu, żądana kwota w wysokości 1.000,00zł nie jest kwotą wygórowaną, mając na uwadze wartość przedmiotu sporu niniejszego procesu.

O roszczeniu ubocznym orzeczono w oparciu o treść art. 481 § 1 i 2 - 2⁴ kc.

Przechodząc do oceny roszczenia pozwanego (powoda wzajemnego) z powództwa wzajemnego przeciwko powodom (pozwanym wzajemnym) o zapłatę dotychczas nieuregulowanej części ceny za sprzedaż produktów i wykonane prace na nieruchomości powodów (pozwanym wzajemnym), należy zważyć co następuje.

Stosownie do treści art. 353 § 1 kc, podstawowym obowiązkiem dłużnika jest spełnienie świadczenia. Prowadzi ono do zaspokojenia interesu wierzyciela, wskutek czego zobowiązanie wygasa.

Artykuł 354 kc określa obowiązki dłużnika w ten sposób, że oprócz treści zobowiązania rozumianej jako nakazy wyrażone w czynności prawnej stanowiącej źródło zobowiązania oraz odnoszących się do tego zobowiązania normach prawnych jego zachowanie powinno odpowiadać trzem dalszym wzorcom postępowania – celowi społeczno – gospodarczemu, zasadom współżycia społecznego, a także ewentualnie ustalonym zwyczajom, natomiast art. 355 kc określa sposób, w jaki dłużnik powinien wykonywać zobowiązanie i w tym znaczeniu stanowi swoistą kontynuację uregulowań zawartych w art. 354 kc i jednocześnie przepis ten definiuje pojęcie należytej staranności oraz ustanawia obowiązek dokładania owej staranności.

Niedostosowanie się przez dłużnika do opisanych wyżej wymagań sprawia, że dojdzie do nienależytego wykonania zobowiązania lub niewykonania całkowitego (art. 471 kc). Każda bowiem rozbieżność pomiędzy prawidłowym spełnieniem świadczenia a rzeczywistym zachowaniem się dłużnika rodzi odpowiedzialność kontraktową. Nienależyte wykonanie zobowiązania ma bowiem miejsce wtedy, gdy zachowanie dłużnika zmierzało do spełnienia świadczenia, jednak osiągnięty przez niego wynik nie spełnia wymogów świadczenia, do którego dłużnik był zobowiązany.

Powodowie (pozwanym wzajemnym) w odpowiedzi na pozew wzajemny, a także będąc przesłuchanymi w charakterze strony, jako argumentację na okoliczność braku zasadności roszczenia pozwanego (powoda wzajemnego) o zapłatę całego umówionego wynagrodzenia podnosili, że pozwanym (powód wzajemny) wykonał w ich nieruchomości prace w sposób wadliwy.

Jednocześnie przyznali, że nie przekazali dotychczas pozwanemu (powodowi wzajemnemu) kwoty 1.500,00zł wynikającej z § 3 ust. 4 umowy z dnia 1 czerwca 2019r. stanowiącej zapłatę części ceny w wysokości 10% całości ceny z § 2 ust. 1 i 2 umowy, a ponadto kwoty 615,00zł z tytułu zakupu skrzynki na listy wraz z montażem podnosząc, że

skrzynkę taką zakupili i została ona zamontowana w elemencie furtki, natomiast umawiali się z pozwanym (powodem wzajemnym) na niższą cenę jej sprzedaży.

Powodowie (pozwanymi wzajemnymi) zanegowali natomiast kategorycznie, że zamawiali u pozwanego (powoda wzajemnego) usługę naprawy automatu do bramy, że jej wartość wynosiła 369,00zł, oraz że pozwany (powód wzajemny) wykonał ją dla pozwanych.

Niewątpliwym jest, że powodowie (pozwanymi wzajemnymi) wykazali wady fizyczne w produktach zakupionych u pozwanego (powoda wzajemnego) oraz niepoprawność wykonanych na ich nieruchomościach prac montażowych, co wynika bezpośrednio z opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa.

Powodowie (pozwanymi wzajemnymi) nie wykazali natomiast, że w związku z powyższym pozwany (powód wzajemny) zwolnił ich z obowiązku zapłaty części ceny, bądź na jakiegokolwiek innej podstawie umorzył im należność w wysokości 1.500,00zł albo, że przysługuje im inne uprawnienia kontraktowe do zwolnienia z części długu wobec pozwanego (powoda wzajemnego), tym bardziej, co nie jest sporne w niniejszym postępowaniu wartość kontraktową strony ustaliły na kwotę 19.500,00zł, a powodowie (pozwanymi wzajemnymi) uiszcili dotychczas na rzecz pozwanego (powoda wzajemnego) z tytułu wiążącej strony umowy kwotę 18.000,00zł.

Co istotne powodowie (pozwanymi wzajemnymi) dochodząc zgłoszonego w pozwie roszczenia nie odwoływali się do treści art. 566 § 1 kc i art. 471 kc w zw. z art. 361 § 2 kc.

W realiach niniejszej sprawy powodowie (pozwanymi wzajemnymi) w pierwszej kolejności skorzystali z przepisów o rękojmi, zaś wobec faktu, iż ich roszczenia nie zostały w całości wyczerpane nie wybrali jednocześnie dalszego sposobu udzielenia im ochrony prawnej poprzez wskazanie ogólnych przepisów regulujących odpowiedzialność odszkodowawczą za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania, a które przejawiało się nie tylko wadliwością rzeczy i ich montażu, ale także terminowością wykonania umowy i koniecznością znoszenia powstałych w związku z tym niedogodności.

Nie znajduje również potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym twierdzenie powodów (pozwanymi wzajemnymi), że wartość sprzedanej im przez pozwanego (powoda wzajemnego) skrzynki na listy z montażem wynosi mniej niż kwotę 615,00zł albowiem nie pozostawia w tym zakresie wątpliwości zaakceptowana przez powodów (pozwanymi wzajemnymi) oferta nr 05/05/2019 stanowiąca integralną część umowy z dnia 1 czerwca 2019r., gdzie powyższy element oznaczono jako opcję dodatkową, ponad umówioną cenę w wysokości 19.500,00zł i wskazano jej wartość na kwotę 615,00zł.

Niezasadne i bezpodstawne jest natomiast żądanie pozwanego (powoda wzajemnego) zapłaty przez powodów (pozwanymi wzajemnymi) kwoty 369,00zł z tytułu usługi naprawy automatu do bramy.

Należy bowiem, wobec wymagań przewidzianych w art. 6 kc i art. 232 kpc obciążających w tym zakresie pozwanego (powoda wzajemnego), podzielić stanowisko powodów (pozwanymi wzajemnymi), w którym zanegowali, że zamawiali u pozwanego (powoda wzajemnego) usługę naprawy automatu do bramy, że jej wartość wynosiła 369,00zł, oraz że pozwany (powód wzajemny) taką usługę dla powodów (pozwanymi wzajemnymi) wykonał i to przy uwzględnieniu treści oferty nr 05/05/2019 stanowiącej integralną część umowy z dnia 1 czerwca 2019r., w której wskazano, że montaż całości wraz z napędem do bramy dwuskrzydłowej mieści się w ustalonej w umowie cenie w wysokości 19.500,00zł.

O roszczeniu ubocznym orzeczono w oparciu o treść art. 481 § 1 i 2 - 2⁴ kc.

O kosztach procesu z powództwa głównego, w tym kosztach zastępstwa procesowego orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc w zw. z art. 98 § 1 – 3 kpc oraz w oparciu o treść § 2 pkt 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2018.265 – j.t.) oraz art. 13 ust. 1 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2022.1125 – j.t. ze zm.) i art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. 2022.2142 – j.t. ze zm.).

O kosztach procesu z powództwa wzajemnego, w tym kosztach zastępstwa procesowego, orzeczono na podstawie art. 108 § 1 kpc w z art. 98 § 1 i 3 kpc i art. 100 kpc oraz w oparciu o treść § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. 2015.1800 ze zm.) oraz w oparciu o treść art. 13 ust. 1 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. 2022.1125 – j.t.) i art. 1 ust. 1 pkt 2 i art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. 2022.2142 – j.t. ze zm.).

Z tych wszystkich względów orzeczono jak w sentencji wyroku.

sędzia Michał Włodarek